

Ikt. sz.: ISZB/3-1/2013.

ISZB-1/2013. sz. ülés
(ISZB-89/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2013. február 18-án, hétfőn, 10 óra 33 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9929. szám) (Általános vita)	5
<i>Dr. Stágel Bence szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) állásfoglalása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Dr. Stágel Bence válasza</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	12
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:	12
a) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9853. szám, új/átdolgozott változat a T/9710. szám helyett) (Vona Gábor és Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)	12
<i>Sneider Tamás szóbeli kiegészítése</i>	12
<i>Kérdések, vélemények, válaszok</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	16
b) Egyes családi jogi és gyámügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9921. szám) (Dr. Szili Katalin (független) képviselő önálló indítványa)	16
<i>Dr. Szili Katalin szóbeli kiegészítése</i>	17
<i>Dr. Boros Zsuzsanna (KIM) állásfoglalása</i>	17
<i>Kérdések, vélemények</i>	18
<i>Dr. Szili Katalin válasza</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	21
Egyebek	21

Napirendi javaslat

1. Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9929. szám)
(Általános vita)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9853. szám, új/átdolgozott változat a T/9710. szám helyett)
(Vona Gábor és Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - b) Egyes családi jogi és gyámügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9921. szám)
(Dr. Szili Katalin (független) képviselő önálló indítványa)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Hirt Ferenc (Fidesz)
Horváth Zoltán (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Boldvai László (MSZP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Talabér Márta (Fidesz) megérkezéséig Ágh Péternek (Fidesz)
Bábiné Szotfried Gabriella (Fidesz) Székyné Dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz) Tamás Barnabásnak (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz) Horváth Zoltánnak (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz) megérkezéséig Dr. Lanczendorfer Erzsébetnek (KDNP)
Dr. Vas Imre (Fidesz) Hirt Ferencnek (Fidesz)
Sáringér-Kenyeres Tamás (KDNP) Dr. Stágel Bencének (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Szili Katalin (független) előterjesztő
Dr. Boros Zsuzsanna szakmai tanácsadó (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 33 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Jelenlévők! Tisztelt Vendégek! Kedves Képviselőtársaim! Mindenkit sok szeretettel köszöntök az idei első bizottsági ülésünkön, és külön köszöntöm Horváth Zoltán képviselőtársunkat, aki a mai naptól tagja a bizottságunknak, remélem, hogy aktívan ki tudja venni majd részét a munkánkból.

Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes, a helyettesítéseket majd a szavazás előtt fogom felolvasni.

Kérdezem, hogy van-e valakinek a kiküldött napirendi javaslatokhoz hozzászólása, javaslata. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, hogy aki a napirendi javaslatot elfogadja, az kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Úgy látom, egyhangúlag a bizottságunk elfogadta a napirendi javaslatokat.

Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9929. szám) (Általános vita)

Soron következik Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott T/9929. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Stágel Bence képviselő urat, és meg is adom a szót.

Dr. Stágel Bence szóbeli kiegészítése

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Magyarország Alaptörvényének negyedik módosításáról szóló T/9929. számú törvényjavaslatot nyújtottunk be képviselőtársaimmal együtt, és engedjék meg, hogy röviden ismertessem ennek a törvényjavaslatnak a lényegét. Általánosságban szólnék az elején a törvényjavaslatról, azt követően pedig kifejezetten a bizottság tárgykörébe tartozó módosításokat foglalnám össze.

Mindenki emlékszik rá, a Magyar Országgyűlés a Magyarország Alaptörvénye záró rendelkezésében úgy rendelkezett, hogy az alaptörvényhez kapcsolódó átmeneti rendelkezések egy külön dokumentumban kerültek elfogadásra, és ezt 2011. december 31-én fogadta el a Magyar Országgyűlés. És ahogy az alaptörvény is rögzítette, ezek az átmeneti rendelkezések az alaptörvény részét képezik. Ezt követően az Alkotmánybíróság a 45/2012-es számú határozatával az átmeneti rendelkezések több pontját is megsemmisítette. Ha az Alkotmánybíróság indoklását részletesen tanulmányozzuk, akkor elsősorban formai és közjogi okokra hivatkozva semmisítette meg az Alkotmánybíróság, és álláspontja szerint az alaptörvény szabályozási tárgykörébe tartozó rendelkezések nem jelenhetnek meg önálló jogszabályban. A jelen törvényjavaslat éppen ezt az alkotmánybírósági döntést tudomásul véve, a teljes átmeneti rendelkezéseket be kívánja építeni az alaptörvénybe, ezzel is eleget kívánunk tenni az Alkotmánybíróság döntésének.

Ezen kívül pedig a benyújtó képviselők azt is mérlegelték, hogy az Alkotmánybíróságnak további olyan határozatai is voltak, amelyek gyakorlatilag azt a lépést indokolják, hogy az alaptörvény egyes rendelkezéseit módosítsuk. Ezt is röviden összefoglalnám, hogy melyek azok az alkotmánybírósági határozatok, döntések, ami alapján ez a törvényjavaslat benyújtásra került.

A 43/2012-es számú alkotmánybírósági döntés alaptörvényi szinten jeleníti meg a család fogalmának alapját, tehát erre hivatkozással, valamint az Alkotmánybíróság korábbi döntése alapján kívánjuk most alaptörvényi szinten definiálni a család fogalmát.

Az ideai első döntése volt az Alkotmánybíróságnak az 1/2013-as határozat, és ez alapján döntöttünk úgy, hogy ingyenesen és egyenlő feltételek mellett biztosítsa a választási politikai hirdetések közszolgálati médiaszolgáltatásokban való közzétételét az állam, tehát ez is egy változtatás. A 38/2012-es alkotmánybírósági döntést figyelembe véve, alaptörvényi szinten rögzítenénk azt, hogy védelmet nyújtanánk a közterületek nem rendeltetésszerű használatával szemben.

Ezen túlmenően azt is rögzíti a törvényjavaslat, hogy az Alkotmánybíróság az alaptörvényt a megalkotásra, illetve kihirdetésre vonatkozó alaptörvényi eljárási követelmények tekintetében vizsgálhatja felül. Ezen túlmenően pedig a törvényjavaslat kiszélesíti az Alkotmánybíróság jogkörét akkor, amikor kimondja, hogy az alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok az alaptörvény értelmezése során nem vehetőek figyelembe. Ezen kívül meghatározza az alaptörvényre vonatkozó javaslatunk a véleménynyilvánítás szabadságának korlátait, elsősorban az emberi méltóság és a közösségek méltóságának megsértése jelenik meg új elemként, valamint rögzíti, hogy törvény meghatározott feltételekhez kötheti a felsőoktatásban való részvétel anyagi támogatását.

Ezek lennének azok az általános elvi megfontolások, ami alapján benyújtásra került ez a törvényjavaslat, és akkor most térnék ki külön azokra a javaslatokra, amelyek a bizottság tárgykörébe tartoznak, a szociális területet érintő módosításokra.

A javaslat kiegészítené az alaptörvény házassági és családvédelmét deklaráló L) cikkét, és itt elsősorban azt kívánjuk kifejezésre juttatni, hogy a családi kapcsolat alapjának a házasságot és a szülő-gyermek viszonyt tekintjük. A szülő-gyermek kapcsolat alapja leggyakrabban a leszármazás, és ilyen kapcsolatot keletkeztet azonban a vér szerinti leszármazáson felül az örökbefogadás, illetve az örökbefogadó gyámság is. Itt azt hiszem, hogy külön is hangsúlyozni kell, hogy a javaslat célja, hogy megerősítse a társadalom alapintézményének minősülő család alaptörvényi szintű védelmét, és ehhez kapcsolódóan szeretnénk ezeket a célokat elérni.

Közvetett módon kapcsolódik ide, hogy a kommunista diktatúra törvényben meghatározott vezetői részére, az állam által jogszabály alapján biztosított juttatás törvényben meghatározott mértékben való csökkentésének lehetősége, és a csökkentésből származó bevételnek a kommunista diktatúra által okozott sérelmek enyhítésére és az áldozatok emlékének ápolására történő fordítása is. Nevezhetnénk ezt egy megkésett történelmi igazságtételnek is, de mindenképpen ezt alaptörvényi szinten kívánjuk rendezni, és elsősorban azt is fontos itt hangsúlyozni, hogy ennek a csökkentésnek a társadalom igazságérzete biztosításának céljával mindenképpen arányosnak kell lennie.

A következő kapcsolódó módosítás ez a lakhatást érintő kérdések. Az alaptörvény jelenlegi 22. cikke is államcélként fogalmazza meg az emberhez méltó lakhatás feltételeinek a biztosítását, és a hajlék nélkül élő személyek iránti szolidaritás és társadalmi felelősségvállalás erősítéseként itt a javaslat egyértelművé teszi, hogy ezt az államcél többek között úgy kell megvalósítani, hogy az államnak és a helyi önkormányzatoknak törekedniük kell arra, hogy valamennyi hajlék nélküli személy számára szállás legyen biztosítva. Tehát gyakorlatilag minden hajléktalan találjon fedelmet és mindenképpen ezt az államnak, illetve az önkormányzatnak biztosítania kell. Ugyanakkor az egyéni jogok mellett a közösség jogait is figyelembe kívánja venni a rendelkezés, vagy legalábbis ez a törvényjavaslat, hiszen nem támogatjuk a közterületek rendeltetésellenes használatát, azaz az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodást. Tehát elsősorban a közrend, a közbiztonság, a közegészség és a kulturális értékek védelme érdekében törvény vagy helyi önkormányzat rendelete jogellenessé minősítheti az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodást. És itt fontos hangsúlyozni azt a garanciális szabályt is, hogy a jogellenessé minősítésre csak a jelzett, az előbb említett célok megvalósítása érdekében kerülhet sor,

valamint csak a közterület meghatározott részére vonatkozóan állapítható meg ilyen típusú korlátozás, tehát mindenképpen itt az egyéni jogok, azaz a hajléktalanok jogai, illetve a többség jogainak az arányait kívánjuk a helyére tenni, és ezáltal biztosítani azt, hogy minden személy számára megfelelő szállás biztosítható legyen.

Végezetül még egy rendelkezés, ami a bizottság tárgykörébe tartozik. Ez pedig az egyén mellett a közösség érdekeit veszi ismételten figyelembe akkor, amikor lehetővé teszi azt, hogy a felsőfokú oktatásban hallgatóként való részvétel anyagi támogatását, azaz a képzésnek az állami finanszírozását az állam feltételhez kösse. E feltételnek gyakorlatilag két összetevője van. Az egyik az értékteremtő munkának a megléte, a másik pedig az, hogy Magyarország közösségeinek érdekét szolgálja ez a rendelkezés.

Röviden így foglalnám össze azt, hogy a törvényjavaslatnak mely indokai vannak, és természetesen a felmerülő esetleges kérdésekre válaszolok majd. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most a kormány képviselőjében köszöntöm Gáva Krisztián urat, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről, és meg is adom önnek a szót.

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) állásfoglalása

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A kormány az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartja, és támogatja az általános vitára való alkalmasságot.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm. Ezek után kérdezem képviselőtársaimat, kinek van hozzászólása, kinek van véleménye az alaptörvény módosításáról.

Vágó Sebestyén képviselőtársamé a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Elsőként a család fogalmával kapcsolatban, ami most bekerül az alaptörvénybe. Végre több módosító indítványunk után, a kormánypárti képviselők is észrevették, hogy sehol nem volt deklarálva az, hogy férfi és nő között köttetik a házasság, és ez így, hogy alaptörvénybe is kerül, végre biztosítékként megtörténik.

A másik a lakhatással kapcsolatos kérdés. Ezek szerint ezen túl, ha ez bekerül az alaptörvénybe, akkor az az önkormányzat, amelyik nem teljesíti a szociális törvény által számára meghatározott intézmények fenntartását, az alaptörvény ellenesen cselekszik. Vagy egy másik megfogalmazásban, az az önkormányzat, amelyiknek a területén ellátatlan hajléktalanok vannak – bár a törvényi előírásokat betartja, csak az igény magasabb lenne, mint az aktuális törvényi előírás –, akkor tulajdonképpen ez az önkormányzat is alaptörvény ellenesen cselekszik. És akkor így tulajdonképpen például hajléktalan szempontból kiemelt, mondjuk fővárosi kerület, a nyolcadik kerület, ez alapján rosszul jár, mert az ő területén folyamatosan ellátatlan hajléktalanok vannak, nem mondom azt, hogy nem az önhibáján kívül.

A másik kérdés az életvitelszerű közterületen tartózkodás kérdése. Egy csöppet ez visszás a demokratikus intézmények és a demokratizmusnak az alapvetései alapján, hogy úgy formáljuk a kétharmadunkkal visszaélve az alaptörvényt, ahogy az éppen nekünk jó, néha fricskaként felhasználva ezt, néha csak azért, hogy igenis bebizonyítsuk, hogy nekünk igazunk van, ez egy kicsit hamis bizonyítéknak tűnik, hogy kétharmaddal az Országgyűlés meg fogja szavazni ezt az alaptörvény módosítást. Persze nem mondom azt, hogy jogos igények, illetve elvárások nem szerepelnek ebben a módosításban, de akkor is egy kicsit visszás az Alkotmánybíróság döntése utáni, illetve a meghirdetett, aztán nem megvalósult

konzultáció eredménye, illetve nem eredményeképpen ezt a lehetőséget kihasználni. Köszönöm. (*Ágh Péter megérkezett.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván hozzászólni a vitához.
Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszonyé a szó.

DR. LANCZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Igen, köszönöm. Az alkotmányban egyértelműen benne foglaltatik, hogy a házasság egy férfi és egy nő között jön létre, egyértelműen. Abban az alkotmányban, amelyet 2011. április 25-én aláírt a köztársasági elnök, és amely 2012. január 1-jétől hatályos. Köszönöm szépen. Egyébként mit kellene tennünk, kérünk tanácsot a kormánypártiaknak, tehát most itt van egy alkotmánymódosítás, kifogás, hogy ezt kétharmaddal megszavazzuk, ejnye, ejnye, mit kéne tennünk?

ELNÖK: Köszönöm.
Varga László képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én nagyon rövid leszek. Hogy mit kéne tenni? Szerintem úgy általában egyeztetni a társadalommal, az emberekkel, mondjuk úgy, politikai konszenzus alapján meghatározni az ország életét alapvetően befolyásoló alkotmányt, alaptörvényt, ilyesmiket kellett volna. Szerintem most már ebből a szempontból mindegy, mert nem hiszem, hogy bármiben is, a habitusuk, a hozzáállásuk ebben a tekintetben meg fog változni ebben a ciklusban, lelkük rajta.

Tehát ilyen módon ennek a részébe én már nem is mennék bele, azt meg már tényleg komikusnak tartom, hogy egyébként a gránitszilárdságú alaptörvény negyedik módosítását tárgyalja az Országgyűlés majdan, úgyhogy a véleményünk ennek megfelelően nem is lehet más, minthogy nem támogatjuk ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni. (*Nincs jelzés.*) Én is szeretnék néhány gondolatot kifejteni az alaptörvény módosításával kapcsolatban. Nyilvánvalóan a bizottságunkhoz tartozó ügyekről szólnék.

Nyilván kezdjük akkor elsőként a család fogalmával. Mi sokkal jobban egyetértettünk az előző fogalmi meghatározással, ami az eredeti alaptörvényben volt található, és gyakorlatilag továbbra is az a kérdés, hogy ha ez így kerül be az alaptörvénybe, akkor mi lesz a biztosíték arra, hogy a családi adókedvezményt, a teljes összegét megkapja az a pár, akik ugyan nem házasodtak össze, de mind a két pár mondjuk, két-két gyermeket visz egy ilyen élettársi kapcsolatba. Hiszen tudjuk jól, ha ők összeházasodnának, akkor 140 ezer forinthez közel eső családi adókedvezményt vehetnének igénybe – már persze, ha elég módosak ahhoz, hogy ezt meg tudják tenni –, így viszont csak 40 ezer forintot tudnak igénybe venni; 100 ezer forint mínusz keletkezik egy ilyen élettársi kapcsolatban élő családnál, legalábbis az én fogalmaim szerint: családnál. Ha a gyakorlati részét nézzük ennek a kérdésnek, jól látható, hogy azok, akik adott esetben elváltak, mikor új párt találnak maguknak, akkor nem biztos, hogy egyből össze akarnak házasodni, épp az előző kapcsolatuknak a problémáiból esetleg okulva, vagy amiatt ódzkodva a házasság intézményétől. És hónapokig, vagy akár évekig élnek úgy, hogy először csak élettársi közösséget alkotnak, és később házasodnak össze, amikor úgy látják, hogy ez már valóban egy hosszú és tartós kapcsolat lehet az elkövetkező időszakban. Tehát itt egy nagyon komoly kérdés vetődik fel.

A másik, amiről talán ritkábban esik szó, az idősek helyzete. Az idősek – mondjuk 50, 60, 70 év környékén – általában főleg vidéken, de városi környezetben sem nagyon szoktak már újra házasodni, hanem sokszor élettársi viszonyt alakítanak ki hasonló idős társukkal. És ezt sokszor azért, mert igazából egymás ellátásáról szeretnének gondoskodni az elkövetkező

években, és 10, 15 vagy akár 20 évet is az elkövetkező időszakban gyakorlatilag élettársként élnek le, miközben egyébként teljes mértékben segítik egymást, és úgy élnek egyébként, mint egy család. Tehát gyakorlatilag ők is kikerülnek ebből a körből, és ez könnyen lehet – sőt nem könnyen lehet, hanem mindenképp biztos –, hogy azért hátrányt okozhat ezeknek az időseknek, és azért itt is százezres nagyságrendű csoportról van szó, akit ez hátrányosan érinthet. Alapvetően ezért tartjuk túlzásnak ezt a szigorítását, hogy így fogalmazzak, a család fogalmának, attól függetlenül, hogy a többi részével egyébként természetesen egyetértünk. Arról nem is beszélve, hogy az első részéről, hogy a házasság intézményét védi a magyar állam, és ezt mi is csak segíteni szeretnénk, és ezt más törvényjavaslatokkal is szeretnénk elérni, hogy ez valóban így legyen.

A kommunista diktatúra nyugdíjairól különösen nem fogok beszélni, hiszen ez a Jobbiknak egy folyamatos követelése volt, azt hiszem három éve folyamatosan kérjük a parlamentet, hogy ez így alakuljon, úgyhogy ezzel nyilván egyet tudunk érteni.

A felsőoktatás területét talán röviden kiemelve, én megmondom őszintén, túlzásnak tartom, hogy ez belekerül az alaptörvénybe. A mostani, legalábbis még tervezett megállapodás arról szól egyébként – lehet, hogy nem mindenki van ezzel teljesen tisztába –, hogy elméletileg 20 év munkaviszonyból 10 évet itthon kell eltölteni, és akkor nem kell visszafizetni már a tandíjat. Tehát azt is meg lehet csinálni, hogy mondjuk, 10 évre valaki kimegy dolgozni, utána hazajön, és akkor sem kell a tandíjat kifizetnie, de ha 10 év és egy napot dolgozik kint, akkor már egyébként vissza kellene fizetnie. Tehát alapvetően ez a társadalmi igazságossággal úgy gondolom, hogy egyező, ha így lesz majd megkötetve maga a szerződés a hallgatókkal, és valóban ez fog majd kialakulni. De ettől függetlenül ezt alaptörvénybe venni, végül is elvi szinten adott esetben túlzásnak tartom, főleg azért, mert ez kicsit, én azt mondom, hogy talán nevetségessé is teheti az alaptörvényt, hiszen egy nehezen beváltható dologról van szó, azért azt tegyük hozzá. Tehát technikailag megoldani azt majd valakinek, valamelyik kormánynak 10 év múlva, hogy aki most végez és mondjuk, elmegy Malajziába és ott fog dolgozni, és tőle hogyan fogjuk majd behajtani ezt a tandíjat, ez igen érdekes kérdés. Még az Európai Unió területén belül is igen érdekes kérdés lesz utolérni ezeket a fiatalokat – vagy már akkor éppen lehet, hogy nem teljesen fiatalokat –, hát még a világ különböző országaiba, tehát én ezért érzem mindenképp túlzásnak ezt a passzust így belefogalmazni. *(Talabér Márta megérkezett.)*

Végül egy utolsó, amit nem említett Stágel Bence képviselő úr, de szerintem mindenképp fontos kérdés, a 19. cikknél található az, hogy a rokkantság szövegrész helyébe a fogyatékos szövegrész lép, nos, ezt én mindenképp szűkítésként értelmezem, ugye itt a szociális biztonság című fejezetről van szó, hogy ez kikre vonatkozik. A rokkantság kivételével ez a fogyatékos szövegrész élőkre vonatkozik, ez mindenképp én úgy érzem, hogy szűkítés, hiszen adott esetben mondjuk egy gerincsérvvel rokkanttá vált személy nem minősül fogyatékos személynek, és számos illet lehetne még sorolni. Magyarul, nagyon-nagyon sok rokkantnak minősített személy ki fog kerülni a szociális biztonság védőhálójából, legalábbis az alaptörvény szerint, ami mindenképp – az én véleményem szerint és a Jobbik frakciójának véleménye szerint – elfogadhatatlan; örülnénk, ha majd módosításként, amikor mi beadjuk, akkor ez nem kerülne végül is elfogadásra, és ettől visszakozna a mostani kormányzat. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni.

Boldvai László képviselő úré a szó.

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, megragadnám az alkalmat, kérdésem lenne az előterjesztőhöz.

Figyelemmel a HÖÖK hétfévi álláspontjára, tervezi-e az előterjesztő, hogy a benyújtott javaslatban szereplő röghöz kötés esetleg kiveszi a javaslatból, ez az A), B), tervezi-e, ha nem, akkor halasztja, vagy kér halasztást ebben a szavazásban a parlament előtt?

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni, vagy kérdést intézni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom Stágel Bence képviselő úrnak a szót.

Dr. Stágel Bence viszonzása

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm képviselőtársaimnak a hozzászólásait. Haladnék sorjában, vagyis az egyes kérdésekre igyekszem válaszolni.

Vágó Sebestyén kérdésére. Ugye itt elsősorban ő a hajléktalanszállók férőhely kapacitásával kapcsolatban, és az esetleges állami és önkormányzati vállalatok miként alakulnak ebben a kérdésben. Hangsúlyoznám, hogy az alaptörvényt érintő törvényjavaslat úgy fogalmaz, hogy az állami és a helyi önkormányzatok törekednek valamennyi hajlék nélkül élő személy számára szállást biztosítani. Itt nem egy vállalásról van szó, hanem egy szándékról. Ez arról szól, hogy lehetőség szerint minden hajléktalan embert megfelelő módon elszállásolhassanak az önkormányzatok, de hangsúlyoznám, hogy ez nem egy vállalat, hanem egy törekvés. Nagyon-nagyon reméljük azt, hogy nem lesz olyan ember Magyarországon, aki ne találna magának szálláshelyet ilyen hajléktalanszállókon, tehát, hogy az önkormányzatok ezt a helyet biztosítani tudják majd. De hangsúlyoznám ismételtelen azt, amit az előterjesztés kezdetén mondtam, hogy nem csak az egyéni jogok érvényesítésére van most már itt szükség Magyarországon, hanem a közösség jogainak a figyelembevételére is, és nagyon remélem, hogy ez a szándék ebben a törvényjavaslatban megfelelő módon megfogalmazást nyert.

Varga László képviselőtársam említette a konzultáció és a társadalmi egyeztetéssel kapcsolatos aggályait. Én azt hiszem, hogy akár a civil szervezetekkel, akár a különböző nemzeti konzultációk alkalmával történt egyeztetések mind-mind azt mutatják, hogy igenis egy élő párbeszéd zajlik a kormányzat, a kormánypárti képviselők és a társadalom között, éppen ezért kerültek bele olyan rendelkezések is ebbe a törvényjavaslatba, ami ennek a konzultációnak az eredményeként igyekszik rendezni jó pár aggályos kérdést.

Sneider képviselőtársam felvetésével kapcsolatban itt egy általános dolgot azért mindenképpen szeretnék hangsúlyozni, szóval itt az alaptörvény módosításáról van szó. Az alaptörvény az mindig arról szól, hogy a magyar állam, Magyarország miként viszonyul az egyes jogintézményekhez, tehát nem konkrétan a gyakorlati kérdések vonatkozásában fogalmazunk meg itt rendelkezéseket, hanem általánosságban. És itt ismételtelen szeretném azt hangsúlyozni, hogy ez a javaslat kiemelten alkotmányos védelem alá helyezi a házasságot és a családot, és azt hiszem, hogy a törvényjavaslatot előterjesztők mindannyian úgy gondoljuk, hogy a házasságot a férfi és a nő hosszú elköteleződésén alapuló életközösségének tekintjük, és ez adja a családot. Ez viszont nem zárja ki azt, hogy más közösségek is létezzenek, és ezeket is jogszabály által védeni kell majd, de ez nem jelenti azt, hogy ugyanazt a szintű védelmet kell biztosítani. Tehát én azt mondom, hogy itt semmiféle diszkriminációról nincsen szó, egyszerűen arról van szó, hogy az állam – különösen a gyermekek jogaira is tekintettel –, különbséget tesz pozitív értelemben, tehát egy pozitív diszkrimináció, ha így vesszük. Egy pozitív diszkriminációról van itt szó akkor, amikor elismeri azt, hogy a családok többletvállalást tesznek azzal, hogy akár életük végéig elköteleződnek, és ez által a nemzet stabilitását, a nemzet alapját biztosítják, és ha ezt elfogadjuk, akkor nem lehet más kört, más életközösségeket ezzel egyenrangúként alkotmányos szinten védeni. Ezért is van itt arról szó, hogy elsősorban a családok védelmét, a családok jövőjét szeretnénk ezáltal biztosítani, de hangsúlyoznám, hogy ez semmiképpen sem jelent hátrányos megkülönböztetést más közösségek számára, ugyanúgy jogi védelemben részesítjük őket, legfeljebb más szinten.

Boldvai képviselőtársam, nem is Boldvai képviselőtársam, nem is tudom ki volt már az, aki a rokkantsággal kapcsolatosan fogalmazott meg aggályokat. Igen, itt a fogalomhasználat során szembesültünk azzal, hogy ezek a közösségek sokszor a rokkantság kifejezést dehonesztálónak érzékelik, és ezért is gyakorlatilag itt szinonimákról van szó, tehát semmiképpen sem jelent megkülönböztetést ez a típusú definíció használat, és nagyon reméljük, hogy senki sem fogja annak érezni, és mindenki számára egy elfogadható alaptörvényi normaszöveg kerül itt megfogalmazásra.

Ami pedig immáron Boldvai képviselőtársam hozzászólását jelenti, itt most elsősorban az alaptörvény negyedik módosításáról szóló T/9929. számú törvényjavaslatról beszélünk, én ennek vagyok itt az előterjesztője, képviselőtársaimat képviselve. Azt hiszem, ha a tárgykörnél maradunk, akkor csak azt tudom ismételten megismételni, hogy igenis itt is a közösség érdekeit figyelembe véve, a társadalom érdekét figyelembe véve szeretnénk a felsőoktatás kérdését rendezni. És ha itt figyeljük az elmúlt időszak megnyilvánulásait, azt hiszem, hogy mindannyiunk számára egyértelművé válik, hogy itt most tényleg elsősorban már egy morális kérdéssről van szó. Tehát hogy mindazok, akik Magyarországon felsőoktatási tanulmányokban részesülnek, azok a közösség erőforrásait milyen módon veszik igénybe, és ezt az erőforrást, amit kapnak a közösségtől, ezt a későbbiek során milyen módon forgatják vissza, biztosítva egyébként azt is, hogy az utánuk jövő nemzedék is a felsőoktatásban tanulhasson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni.
Vágó Sebestyén képviselő úr a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen. Én is, elnök úrral egyetemben, aggályosnak tartom ezt a cserét a fogyatékos, rokkantság kérdésében, ugyanis nem szinonimáról van szó. Ha a magyar jogszabályokat nézzük, akkor nem szinonimáról van szó, ugyanis vegyük példának azt, hogy ha bizonyos ellátások, illetve bizonyos intézmények szolgáltatásainak igénybevételénél kritérium a fogyatékos, akkor annak a mérője, az alapkövetelménye nem más, mint az, hogy részesül-e az a bizonyos személy fogyatékosági ellátásban. És most nem akarok számokat mondani, de a rokkantsággal küzdő, a rokkant embereknek nagy része nem tartozik bele abba a kategóriába, hogy fogyatékosági ellátást kaphasson, tehát a magyar jogszabályok szerint ő nem minősül fogyatékosnak, és így igenis szűkítést jelent ez a csere; nem szinonimát cserélünk, nem szinonimára cseréljük azt a szót, hanem igenis a magyar jogszabályok szerint egy szűkítést hajtunk végre alaptörvény által. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e képviselőtársaimnak további kérdése, hozzászólása. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni még a képviselői véleményre.

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Azt hiszem, hogy akkor, amikor egy normaszövegről vitázunk, akkor elsősorban azt is figyelni kell, hogy mi a jogalkotónak a célja, és azt hiszem, hogy a célunk az egyértelműen nem a szűkítés, tehát mi mindenképpen azt szeretnénk, hogy azok az emberek, akik jogosultak ezekre az ellátásokra, a jövőben is ebben részesüljenek. Azt hiszem, hogy a holnapi nap folyamán az általános vitában erre majd visszatérhetünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom és szavazás következik. Előtte a helyettesítéseket felolvasom.

Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyt Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony helyettesíti, Csizi Péter képviselő urat Tamás Barnabás képviselő úr helyettesíti, Kapus Krisztián képviselő urat Horváth Zoltán képviselő úr helyettesíti, Vas Imre képviselő urat Hirt Ferenc képviselő úr helyettesíti és Sáringer-Kenyeres Tamás képviselő urat Stágel Bence képviselő úr helyettesíti.

Határozathozatal

Ezek után következik a szavazás. Aki a T/9929. számú törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 16 igen. Aki nem támogatja? (Szavazás.) 5 nem. Tartózkodás nem volt. A bizottság a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találta.

Bizottsági előadót is kell állítanunk. Kérdezem, hogy a többségi véleményt ki fogja elmondani. Ágh Péter képviselő úr jelentkezett, tehát akkor Ágh Péter képviselő úr lesz a többségi vélemény előadója. A kisebbségi véleményt javaslok, hogy Vágó Sebestyén képviselő úr mondja el. Nem tudom, hogy egyetértene-e ezzel? Igen, akkor Vágó Sebestyén képviselő úr lesz a kisebbségi vélemény előadója. Ezzel bezárom ezt a napirendi pontot.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:

a) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9853. szám, új/átdolgozott változat a T/9710. szám helyett) (Vona Gábor és Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

Soron következik a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/9853. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviseletében én leszek az előterjesztő. Jelzem, hogy a kormány a napirendi pont tárgyalásában nem vesz részt.

Sneider Tamás szóbeli kiegészítése

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután megadtam magamnak a szót, gondolom a törvényjavaslatot olvasták, nem egy túl hosszú törvényjavaslatról van szó. Mi is a lényege a törvényjavaslatunknak, amelyet egyébként hozzá kell tennem, hogy népszavazási kezdeményezés formájában is beadtunk abban az esetben, ha ebből a parlamentben nem születne törvény az elkövetkező időszakban, de szeretnénk mindenesetre megspórolni a népszavazás költségeit egy ilyen törvényjavaslatnak, ha az sorra kerülne.

Nos, úgy gondoljuk, hogy a gyermek nevelésében a szülőnek is felelősséget kell vállalnia, hiszen erre számos példa van, ezt egyébként több jogszabály is kimondja, gondoljuk csak a legegyszerűbb példákra. Ha mondjuk, a mi gyermekünk betör egy ablakot az iskolában, akkor természetesen nem a gyermekünk fizeti ki, hanem a szülő fizeti ki. Nagyon jó törvényjavaslat volt, amikor újból bekerült az, hogy családi pótlékot csak akkor kaphatnak a szülők, ha a gyermekük iskolába jár. És jól látható a számok alapján, hogy ennek volt fogantója, a szülők miután tudomásul vették, hogy van ez a retorzió, ha nem taníttatják a gyermekeiket, ha nem küldik el iskolába, sokkal nagyobb arányban küldték el gyermekeiket. Az más kérdés, hogy magántanulóvá, és egyéb más módon próbálnak kibújni sok esetben ez alól a kötelezettség alól, de alapvetően mégis az iskolába járás nagyobb mértékű lett Magyarországon.

Itt ez a törvényjavaslat hasonló kezdeményezés, csak talán egy sokkal súlyosabb esetről van szó, sőt biztos, hogy sokkal súlyosabb esetről van szó. Hiszen, ha egy 18 év alatti gyermek gyilkosságot követ el, életellenes bűncselekményt követ el, vagy egyéb rendkívül súlyos bűncselekményt, abban az esetben lehetne a szülőktől, az őket nevelőktől – és hozzá kell tennem, hogy természetesen itt nincs szó a törvényjavaslat alapján a nevelőszülőkről,

hanem kimondottan a vér szerinti szülőkre vonatkozik – elvenni ezeket az ellátásokat, amelyeket meg is fogalmaztunk. Három ellátási formát: a foglalkoztatást helyettesítő támogatást, a rendszeres szociális segélyt, illetve az átmeneti segélyt. És hozzá kell tenni, hogy mindössze maximum 3 év időtartamra, amennyiben ilyen támogatásokat felvesznek.

Gyakorlatilag itt sincs másról szó, minthogy a szülőket szeretnénk arra kényszeríteni, hogy a gyermekeiknek a tízparancsolatból legalább egyet megtanítsanak, vagy esetleg kettőt is: „Ne ölj!” „Ne lopj!” Úgy gondolom, hogy ez még talán a taníttatásnál is sokkal fontosabb erkölcsi kérdés, és én ezért bízom, hogy ennek a támogatása a jelenlegi Fidesz-KDNP frakció felől is meglesz az elkövetkező időszakban. Tehát gyakorlatilag ez egy motiváció a szülő felé, mint a családi pótlék elvételének a lehetősége is, amit már bevezettünk, és mi teljes mértékben támogattunk, úgyhogy ezt kéri a Jobbik frakciója, hogy támogassa a jelenlegi kormányzat és a Fidesz-KDNP frakció, de természetesen más ellenzéki frakciók szavazatára is számítunk ebben.

Kérdések, vélemények, viszonzás

Kérdezem képviselőtársaimat ezek után, hogy ki kíván hozzászólni a törvényjavaslatához.

Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Nem hozzászólni szeretnék, igazándiból egy kérdésem lenne. Mi történne abban a családban, ahol mondjuk, van négy gyermek, a négy gyermekből egyetlenny, amelyik problémás és mondjuk, elkövet bűncselekményt. Bünteti-e az önök javaslata mondjuk a többi három gyermeket azáltal, hogy mondjuk a szülőktől megvonják a támogatást, és ezt helyesnek tartaná-e?

ELNÖK: Köszönöm. Ugyanúgy, mint a családi pótlék esetében, természetesen senkit nem büntet ez a törvényjavaslat, hiszen családi pótlékot nem lehet elvenni; a gyermek neveléséhez szükséges támogatásokról szó sincs a törvényjavaslatban, csak a szülő által igénybe vehető támogatások egy részéről szól, tehát természetesen a gyermekeket nem érinti ez a javaslat.

Horváth Zoltán képviselőtársamé a szó.

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm. Én is, elnök úr, mint előterjesztőhöz, szeretnék egy kérdést intézni.

A kérdésem arról szól, hogy amikor az önök elképzelése szerint ez a bűncselekmény megtörténik, akkor mi alapján fogják eldönteni, hogy a szülőnek hány százalékban volt joga, lehetősége, hogy ezt a kialakult eseményt megelőzze. Ergo, hogy lehet azt pontosan deklaráltnak, jogszabályilag is igazolni, hogy a szülő egyértelmű felelőssége. Nézzünk, egy olyan esetet mondjuk, amikor bandába keveredik egy gyerek, akkor hogy állapítjuk meg, hogy ez a szülő felelőssége, gondoltak-e erre? Én nem vitatom, hogy azt a helyzetet, amiről ön az elejéről elindította a gondolatmenetet, hogy próbáljuk azt megelőzni, hogy azok a 18 év alatti kiskorúak okozta bűncselekmények számát csökkentjük. Én nem vitatom, hogy ez egy fontos cél, azonban az az eszköztár, amelyet beemelnének a szociális törvénybe, az én meggyőződésem és szakmai hitem szerint, nem járul hozzá ennek a célnak az eléréséhez.

Tehát még egyszer azt szeretném kérdezni – egyben véleményt is megfogalmaztam –, hogy hogy lehet egyértelműen elkülöníteni azt, hogy a szülő felelőssége egy adott eseményben hány százalékban áll meg, hány százalékban nem; úgyhogy én nagyon óvatos lennék még akkor is, még egyszer mondom, ha a cél respektálható, de az eszköztár elfogadhatatlan. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm a kérdést. Teljesen egyértelmű, hogy ennek a törvénynek nem az a célja, hogy mérlegelje, hogy a szülő hány százalékban felelős azért, ha a gyermek súlyos bűncselekményt követ el. Mint ahogy a családi pótlék megvonása esetén sem lehet azt mérlegelni, hogy ha a szülő elindítja a gyermekét az iskolába, és mégsem ér oda adott esetben, akkor a szülő most ebben mennyire felelős, hogy mondjuk nem kísérte el, vagy az út feléig kísérte, és akkor csak ötven százalékáig felelős, hogy nem jutott el az iskoláig. Tehát a lényeg teljesen hasonló arra az önkéntes által is és általunk teljes mértékben támogatott, sőt programunkban is megtalálható törvényhez, ami a családi pótlék odaadásáról tulajdonképpen vagy a juttatásáról szól.

Tehát úgy gondolom, hogy én értem az ön gondolatmenetét, de viszont akkor más, számos szociális törvényben található törvényjavaslatot is azonnal ki lehetne venni leginkább ezt, amit meghoztunk. És ne felejtjük el, hogy ennek a családi pótléknak az odaítélése esetében kik voltak azok, akik leginkább tiltakoztak az ellen, hogy pontosan, egyébként sok esetben hasonló gondolatokkal, hogy ez gyermekellenes és családeellenes, a szociál-liberális koalíció az elmúlt 8 évben, hiszen ezt a törvényjavaslatot önök már egyszer meghozták nagyon helyesen az előző kormányzási időszakukban, amit visszavontak ugyebár ezek a más jellegű politikai erők. Tehát én azt kérem, érthető, ezek felvetődhetnek, és jó, hogy felvetődhetnek, csak én annak örülnék, ha a másik ellenzék részéről merülne fel adott esetben ilyen kérdés és nem a mostani kormányzópárt részéről. Köszönöm szépen.

Vágó Sebestyén képviselő úr a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Horváth Zoltán hozzászólására szeretnék én is reagálni. Az egyik az az, hogy most törvényalkotáskor ne menjünk bele abba a filozófiai, pedagógiai, pszichológiai kérdésbe, hogy mi játszik szerepet egy gyermek személyiségének kialakulásában: a szülői nevelés, vagy az adott genetikai állomány. Ha ebbe belemennénk, akkor minden egyes jogszabályt, akár a szociális törvényben lévő jogszabályokat is, felül kellene írunk.

A másik pedig az, amit ön példának hozott fel, az kicsit sántít, hogy mi van abban az esetben, ha nem egyértelmű a szülő felelőssége, mert például a gyerek bandába keveredett. Dr. Ranschburg Jenő – gondolom, mindenki számára elfogadott – írta le azt, hogy olyan fogalom, hogy bandába keveredés olyan nincs, ugyanis az adott személyiségének „köszönhetően” a gyermek saját maga választja ezeket a bandákat. Tehát innentől fogva nincs bandába keveredés, és innentől fogva utolérhető a szülői felelősség, hogy miért olyanná nevelte, hogy utána bandába keveredjen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm.

Horváth Zoltán képviselő úr a szó.

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Elnök úr érvelésére szeretnék válaszolni. Ugye volt már a családi pótlékot érintő, az iskoláztatással kapcsolatos ilyen típusú motiváció. Azért ne felejtjük el, hogy a családi pótlék a gyermek után jár, itt pedig az önök által betervezett javaslat pedig a gyermek tevékenysége alapján a szülőt hozza abban a három pénzbeli ellátásban nehéz helyzetbe. Úgyhogy bár a kettőnek van – még egyszer mondom – egy alap filozófiai hasonlósága, azonban a kettő ég és föld; míg az iskoláztatási támogatás és a családi pótlék megvonása a gyermeknek jár, az a gyermekről szól, itt pedig a szülőre szeretnék ilyen típusú nehézséget kiróni, ez elfogadhatatlan. Az pedig, hogy melyik szakember mit gondol erről. Szerintem, akik vidéken láttunk már hasonló szituációkat, pontosan tudjuk, hogy létezik ez az intézmény még akkor is, ha sok évvel ezelőtt valaki azt mondta, hogy ez nem létezik, sajnos van ilyen helyzet ma Magyarországon, ezt szerintem Vágó Sebestyén képviselőtársam is ugyanúgy tudja, mint én. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nem akarom hosszúra nyújtani a vitát, nyilvánvalóan itt akkor közöttünk egy elvi szakadék található. Mi viszont a Jobbik frakció részéről úgy gondoljuk, hogy igenis a szülőnek felelősége az, hogy a gyermekét becsületes állampolgárrá nevelje.

Jól látható, hogy ezek a típusú bűncselekmények rendkívüli mértékben elszaporodtak Magyarországon. A 18 év alatti bűncselekmények – főleg a rendkívül kegyetlen és életellenes bűncselekmények esetében – nagyon nagymértékben megemelkedtek, és az esetek nagyon döntő százalékában éppenséggel, hogy szülői ráhatással történnek ezek a bűncselekmények: a rablások, a lopások és sok esetben az életellenes bűncselekmények. Én vidéki vagyok, nyilvánvalóan sokan önök közül is, egy 800 lelkes településen élek, tegnap este is több rablás volt, verekedés csak a környékemen, amikor mentem hazafelé éjjel fórumokról. Itt jól látható, hogy szülői mintát követnek a gyerekek. Hiába próbálnak harcolni ez ellen a probléma ellen a gyermekgondozók, a különböző szakszolgálatok, ha egy ilyen bűnöző családból a bűnöző férfi általában hazaér, letölti a büntetését, az a gyermek, akit 2-3, vagy 4-5 éven keresztül mindennap becsülettel nevelt más oktató adott esetben, gyakorlatilag azt veszi észre, hogy egyetlenegy hét alatt romba dőlt az egész munkája azért, mert a szülő teszi tönkre a gyermekét. És mi ezt nem szeretnénk.

Hiszen milyen családokról van szó, azért azt vegyük figyelembe. Itt, aki ezeket a támogatásokat kapja, az lehet, hogy önhibájából, de tegyük hozzá, hogy ezeknél a családoknál leginkább saját magának köszönheti, hogy nincsen semmilyen munkája, nincsen semmilyen jövedelme. Tehát itt nem dolgozó családokról van szó, akiket büntetnénk, hanem olyanokról, akiket folyamatosan eltart a magyar állam. Teljes mértékben a mi adópénzeinkből, adóforintjainkból élnek, ennek megfelelően sokkal többet törődhetnek a gyerekeikkel, mint mi, akik 8, 10, 12 vagy 16 órát dolgozunk naponta, míg nekik erre adott esetben sajnos vagy éppen nem is akarnak – és azért az a döntő többség –, nem is akarják ezt a tevékenységet folytatni. És ha már nem, akkor legalább a gyermeknevelésben vegyenek részt.

Tehát mi továbbra is úgy gondoljuk, hogy igenis nagyon komoly visszatartó hatása volna, mint ahogy volt a családi pótlék esetében annak. Ha ennek a társadalmi rétegnek, amelyből kikerülnek leginkább ezek a fiatalok, ezek a gyerekek, ezek a bűnöző gyerekek – a bűnöző életmódot folytató szülőknek köszönhetően –, azoknál tudatosulna, hogy ha a gyermeket küldöm el rabolni magam helyett, mert őt nem fogják börtönbe csukni a koránál fogva, akkor bizony én elveszíték nagyon komoly támogatásokat is, ennek ez a mondanivalója ennek a társadalmi rétegnek.

Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó.

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Én kicsit méltányosabb megfogalmazás módot szeretnék képviselni, tudniillik pontosan az, hogy most a szülők szóba kerülnek. Az előző szocialista-liberális kormány tevékenysége következtében a segélyben tartás, és az oktatásnak a teljes lezüllesztése nem csak a mostani gyerekeket, hanem a szülőket, tehát nemzedékeket tett tönkre, tehát azoktól a szülőktől lehet, hogy nem feltétlenül önhibájukon belül következnek be a gyerekek által elkövetett bűncselekmények, hanem azon kívül is. Tehát pontosan az a tendencia, amelyik preventíven, igenis a hiányzásokat már figyelembe véve, tehát még megelőzendő a bűncselekmény, ott lép be az a fajta retorzió, amely igenis figyelmeztető jelleggel hat, és egyszer, kétszer lehet a gyerekeket félútig kísérni, de azért sokadszorra az már látszik, hogy most valaki tényleg a gyermekét elküldi, ellenőrzi, hogy az iskolában van-e, vagy pedig nincs. Tehát ezzel a fajta erősített figyelemmel, de méltányossággal, és nem bántva őket kell fellépni, úgy érzem, tudva azt, hogy itt egy hatalmas nagy mélypontot kell kezelni a mostani kormánynak, ami tudatosan és szándékosan és két cikluson keresztül biztos, hogy züllesztette le a magyar lakosság morális állapotát is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselő úré a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Csak egy mondatot szeretnék erre mondani. Mi van akkor, ha a szülő nagy nehezen elkíséri a gyereket az iskolába, így jogosult az iskoláztatási támogatásra, viszont a gyermek az iskolában megveri a pedagógusát, akkor vele mi a helyzet? Pont erre, az ilyen esetekre is például használható lenne ez a törvényjavaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Köszönöm a hozzászólást Rónaszékiné Keresztes Monikának, és igazából egy kicsit meg is lódította a fantáziámat, mert lehet, hogy ezt esetleg még cizelláltabban lehetne majd a későbbiekben megfogalmazni. Ha kisebb bűncselekményt követ el adott esetben egy gyermek, akkor a szülőt mondjuk, egy kisebb retorzió érje egy ilyen esetben. De hozzá kell tennem még a szülőt ért retorziókkal kapcsolatban, hogy példának okáért a közmunkaprogramból sem gondolnám kivonni azt a szülőt, akinek a gyermeke egy ilyen bűncselekményt követ el, magyarul: csak a foglalkoztatást helyettesítő támogatást nem kapná, közmunkára természetesen elmehetne. Tehát ez is nagyon fontos, hogy jó pár olyan dolog van, amit meghagyunk természetesen a szülőknek, itt azért nem egy rendkívüli szigorításról van szó. Tehát én úgy gondolom, hogy ez ilyen típusú súlyos bűncselekmények esetében abszolút arányos és méltányolható lehet, de mondom, egy ilyen cizellálást még igencsak el tudnák képzelni, hasonlóan egyébként a családi pótlékhoz, hiszen ott már 10 óra után ugyebár figyelmeztetik a szülőt, hogy mi várható, milyen következményei lesznek, ha tovább fog hiányozni a gyermeke.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni.

Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Egy rövid gondolat Rónaszékiné Keresztes Monika hozzászólásához. Örömmel hallottam, hogy azt a bizonyos 50 óra hiányzást, amit a Fidesz bevezetett itt, és amit mi is támogattunk, preventív intézkedésnek minősítette. Úgyhogy ebben a szellemben merem remélni, egyetértve a hozzászólásával, hogy a Jobbik által betervezett önálló indítványt is preventív intézkedésként minősíti és támogatni fogja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs több hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom. Szavazás következik.

Határozathozatal

Aki a T/9853. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem. Tartózkodás nem volt. A bizottság a törvényjavaslatot nem vette tárgysorozatba.

Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

b) Egyes családi jogi és gyámügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T9921. szám) (Dr. Szili Katalin (független) képviselő önálló indítványa)

Soron következik az egyes családi jogi és gyámügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében történő módosításáról szóló T/9921. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Szili Katalin képviselő asszonyt és meg is adom önnek a szót.

Dr. Szili Katalin szóbeli kiegészítése

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány gondolattal kiegészítsem a T/9921-es számon előterjesztett javaslatomat, amelyik alapvetően a polgári perrendtartás házasságról, családról, gyámságról szóló törvény, továbbá a gyermekek védelméről, gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosítását indítványozza. De szeretném azt rögtön jelezni, hogy ezt nem is módosításnak, finomításnak tekintem.

Egy hét szakaszból álló javaslat gyakorlatilag kétirányú módosítást javasol, ami nyilvánvalóan a már egyébként más helyeken meglévő szabályoknak egy zártabb logikai rendszerbe történő megjelenítését jelenti ebben a javaslatban, amelynek az egyik iránya alapvetően az a kérdés, hogy abban az esetben, amikor a gyermekek elhelyezésére sor kerül, és ez a felek megállapodásán kívül történik, az eddigi szabályozáshoz képest legyen kötelező az ügygondnok kirendelése és az ügygondnok beszámoltatása a bíróság előtt is. Ezt azzal is indokoltuk – az egyébként általam részletes általános indokolásban –, ami annak a garanciáját jelenti, hogy a gyerekeket ne tekinthessék a felek eszköznek, és ez a garanciális rendszer segítené azt, hogy megakadályozzon minden olyan magatartást, amely a gyermek emberi méltóságának a megsértését jelentené, és így nyilvánvaló, hogy a fejlődését is negatív irányba befolyásolná. Nagyon jól látható, hogy a házassági bontóperek száma nemcsak abszolút értelemben, hanem a házasságkötések számához képest is növekszik, így nagyon sok esetben fordul elő a gyakorlatban, hogy a szülők nem tudnak megegyezni a gyermek elhelyezését tekintve. És szeretném azt képviselőtársaimnak mondani, hogy rengeteg megkeresést és levelet kaptam abban a tekintetben, hogy ennek a szabálynak a módosítása és finomítása szükséges lenne.

A másik iránya ennek a módosító indítványnak az pedig, hogy abban az esetben, ha bármelyik szülő a tartási kötelezettségét neki felróható okból vagy önhibából nem teljesíti, ebben az esetben legyen lehetőség arra, hogy akár a gyámhatóság is mérlegelhesse a láthatás vagy a kapcsolattartás korlátozását.

Az eddigi szabályozásban gyakorlatilag – ahogy itt a kollegákkal már előzetesen egyeztetünk – úgy értelmezhető, ez benne van, csak éppen a gyakorlatban ez egyáltalán nem jelenik meg. Így mi szükségesnek ítéljük azt, hogy ezt egy jogszabály gyakorlatilag ki is mondja egy olyan helyzetben, amikor egyébként más jogszabályokban pönalizáltan tartási kötelezettség elmulasztása, így gyakorlatilag azt szeretnénk elérni ezzel a finomítással, hogy egyébként a végrehajtást, tehát az implementációt is elősegítsük. Nyilván ebben a tárcával lesz vitánk, hogy ez a kétirányú szabályozás ma már létezik-e, ez lehetséges, de én úgy gondolom, hogy egy logikai zártság megteremtésével, sokkal inkább elősegíthetjük azt, hogy a gyermek ne lehessen eszköz, és sokkal inkább elősegíthetjük a gyermekek fejlődését is egy ilyen vitás vagy konfliktusos esetben.

Elnök Úr! Képviselőtársaim! Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A kormány képviseletében dr. Boros Zsuzsanna szakmai tanácsadó és dr. Molnár Sarolta ugyancsak szakmai tanácsadó hölgyeket üdvözlöm, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről, és meg is adom önöknek a szót.

Dr. Boros Zsuzsanna (KIM) állásfoglalása

DR. BOROS ZSUZSANNA (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Én Boros Zsuzsa vagyok, a Magánjogi és kodifikációs főosztályról, és én képviselném a kormányt. Nem javasoljuk a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba-vételét, és mondjak indoklást is? Igen.

Úgy gondoljuk, hogy több szempontból sem indokolt a törvényjavaslatnak a tárgysorozatbeli-vétele. Egyrészt, hogy már elhangzott, ez a javaslat több ponton ismétli a hatályos szabályokat. Így például a Pp. 65. § A) szakasz (1) bekezdése tartalmazza szó

szerint, ami a törvényjavaslat 65/A. szakasz (3) bekezdéseként kiegészítést javasol a módosítás, vagy a Csjt. 74. §-át szó szerint ismétli meg a 3. §. Úgy ítéljük meg, hogy ezekre az ismétlésekre nincsen szükség.

Másrészről megjegyzem, hogy alakult 2011-ben egy munkacsoport, ez a gyermekbarát igazságszolgáltatásért munkacsoport. Ennek a munkacsoportnak bírák, civil szervezetek képviselői, a tárcát képviselői, gyermekvédelmi szakemberek egyaránt a tagjai. Ez a munkacsoport az elmúlt évben, 2012-ben, már az Országgyűlés elé előterjesztett, előkészített egy törvényjavaslatot, amit az Országgyűlés el is fogadott 2012-ben. Ennek a törvényjavaslatnak a száma a gyermekbarát igazságszolgáltatás megvalósulásához kapcsolódó egyes törvények módosulásáról szóló 2012. évi LXII-es törvény. Ez a törvény több ponton módosítja egyrészt az anyagi jogi jogszabályokat, másrészt a polgári perrendtartás rendelkezéseit is, minden egyes pontjában természetesen a gyermekek érdekében. Ez a munkacsoport továbbra is működik, és 2013-ban továbbra is felülvizsgálja, hogy szükség van-e és indokolt-e további törvénymódosítás.

A kapcsolattartás jogával összefüggésben. Álláspontunk szerint közvetlen párhuzam nem vonható a kapcsolattartási, tehát szankcióként nem használható közvetlenül a kapcsolattartási jogkorlátozás a tartási jog elmulasztásaként. Ha erre feltétlenül szükség van, akkor kellő bírói, illetve gyámhatósági mérlegeléssel lehetőséget biztosít arra a családjogi törvénynek a 92. §-a, hogy a gyámhatóság, illetve a házassági vagy gyermek-elhelyezési perben a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja, vagy akár ennek a joggyakorlásának a szünetelését rendelje el. Azonban a kapcsolattartás az a gyermeknek a joga, tehát ez akár a gyermekvédelmi egyezményből is következik, hogy lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a szülőjével kapcsolatot tartson.

Maga az, hogy tulajdonképpen a tartás pedig egy szülői kötelezettség, aminek a rokontartás elmulasztása esetén megfelelő szankciók vannak, akár a büntető törvénykönyvben is, illetve a bíróságtól bármikor kérhető polgári perben is a tartásdíj elmulasztása esetén a megfelelő szankció, illetve ennek a követelése. Ha pedig ez tényleg olyan súlyú, hogy ez akár a kapcsolattartással is összefüggésbe hozható, akkor van egy kellően általános rendelkezés a Csjt.-ben és már az elfogadott új polgári törvénykönyvben is sokkal részletesebben erre vonatkozóan. Ennyit szerettem volna.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. És akkor megadom a szót a képviselőtársaimnak. Kérdezem, ki kíván hozzászólni az előterjesztéshez.

Baráth Zsolt képviselő úr a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Első olvasatra nekem ez az előterjesztés kicsit olyat sugall, mint hogyha az adminisztrációs halmazoknak a bővítése történne tulajdonképpen, aztán, amikor jobban átböngészttem, akkor nagyjából egyetértek dr. Boros Zsuzsanna szavaival, csak lehet, hogy kicsit máshogy fogom ezt most elmondani. Két szemszögből itt is egy ilyen taglalás történt – amennyire én ezt most értelmezni tudtam –, egy civil szemszögből, tehát ami itt van az 5. §-ba bele is írva, a 4-es pont, hogy ugye a szülők megegyezésének hiányában a gyámhatóság dönt egyrészt, másrészt pedig a bíróság, tehát itt egyértelmű a képlet, hogy miről van szó, amikor vitás eset áll fenn. Ez a civil oldali dolog.

A másik pedig, ne haragudjanak, hogy gyermekvédelemben dolgozó szakemberként mindenképpen megpróbálom gyermekvédelmi szempontból is megközelíteni ezt a helyzetet, és ha az általános indoklást is tovább nézem, akkor itt a hetedik bekezdésben van az írva, hogy köztudomású tény – és ezt Szili Katalin képviselőtársam is említette –, hogy a házassági bontóperek száma abszolút mértékben növekszik a házasságkötések számához képest, és évről

évre. Viszont az nincs ide leírva, és erre nagyon kíváncsi lennék – valaki a teremben meg tudja-e azt mondani –, hogy azok az esetek számszerűleg, esetleg konkrétan, amikor felmerül egyfajta gyermek veszélyeztetése az elhelyezés kapcsán, amiről itt szó van ebben az előterjesztésben, hogy akkor hány ilyen eset van Magyarországon, amikor vitás kérdés az, hogy a gyermek mondjuk, hol legyen elhelyezve, amire ez az előterjesztés vonatkozna. És ha igen, akkor nem-e elég esetleg például az alapellátás rendszerének, jelzőrendszerének az igénybevétele, gondolok itt az iskolára, gyermekjóléti szolgálatra, a családsegítőre, ami szintén van itt az általános indoklás részben említve, hogy ennek a jelzőrendszernek a tökéletes működés esetén; persze ezzel kapcsolatban vannak nekem is aggályaim, kell pótolni azt az ügygondnoki lehetőséget, amire az előterjesztés vonatkozik.

A részletes indoklás részben pedig itt, amikor az első paragrafusban az van írva, hogy ügygondnokot rendeljen ki, ezzel megakadályozható, hogy a gyermek ki legyen szolgáltatva a szüleinek. Tulajdonképpen akkor, hogy értelmezhető ez, hol van elhelyezve a gyerek? Tudjuk, hogy az apánál vagy az anyánál, de akkor milyen konkrét esetek, milyen esetekre vonatkozik az ügygondnokság kirendelése, ami megoldja a vitás kérdést.

Tulajdonképpen ennyi lenne a hozzászólásom, meg a kérdésem, két konkrét kérdésre várnék választ az előterjesztőtől vagy esetleg a kormány jelenlévő szakértőitől. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e más képviselőtársam hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom Szili Katalin képviselő asszonynak a szót.

Dr. Szili Katalin viszonzválasza

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arra vonatkozóan nem tudok önnek pontos számot mondani képviselőtársam, de ezt nyilván pótolni fogom írásban önnek, hogy mennyi gyermek van ma veszélyeztetve az elhelyezés miatt. *(Baráth Zsolt jelzésére.)* Én végighallgattam önt, képviselő úr.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Nem akarok beleszólni, majd jelentkezem.

DR. SZILI KATALIN (független): Elnök úr, átadom a képviselő úrnak a szót, mert akkor egyszerűbb, ha egybe válaszolok.

ELNÖK: Képviselő Asszony! A képviselő úr nem szólalt meg, tehát nem tudom, hogy miért fejezte be a mondanivalóját, nyugodtan folytassa. Kérem, válaszoljon a képviselő úrnak, és akkor majd ő is jelentkezik, és a vitát folytatjuk.

DR. SZILI KATALIN (független): Tehát erre nem tudok önnek pontos számot mondani, amit kérdezett, hogy ahhoz képest egyébként, hogy nő a válások száma és egyébként a nem teljes családban élő gyermekeknek a száma, hogy ehhez képest mennyi egyébként az ilyen módon veszélyeztetett gyermekek száma. De szeretnék visszautalni arra, hogy az indítványunk pontosan annak összefüggésében – amit a képviselő úr is mondott –, hogy szükséges azokban az esetekben, és ezért fordítunk és finomítunk a rendszeren ott, ahol egyébként vitás. Tehát ha a szülők nem egyeznek meg és a felek között nincs egyetértés a gyermek elhelyezése tekintetében, lehetőséget biztosítani arra, hogy egy ügygondnok kirendelésével – ahogy egyébként a szabályozásban benne van –, aki folyamatosan figyelemmel kíséri: iskolában, óvodában, saját környezetében a gyermeknek a helyzetét és a sorsát. Ebben az esetben legyen arra lehetőség, hogy minden egyes gyermeknek ügygondnokot rendeljenek ki, aki egyébként figyelemmel kíséri és kizárja azt, hogy a gyermek eszköz legyen ezekben az esetekben. Tehát ez volt az egyik irány, ami gyakorlatilag

azt jelenti – hiszen a vita pontosan erről szól –, hogy van-e erre vonatkozóan a ma hatályos szabályrendszerben szabály, ahol ugyan a lehetőséget biztosítja, de mi ezt megfordítjuk, és azt mondjuk, hogy ki kell rendelni, illetőleg csak azokban az esetekben, ahol egyébként a szülők megegyeztek, tekintenénk el ettől.

A másik kérdéskörnél, a tartási kötelezettségnél pedig azt gondolom, ha ezt *expressis verbis* szabály nem mondja ki, akkor ebben az esetben is, én a gyámhatósági gyakorlatból azt tudom, hogy ezzel nem élnek egyébként a gyámhatóságok, hogy ilyen esetben esetlegesen méltányolják azt, hogy a tartási kötelezettség elmulasztása esetén. Bár egyetértek azzal, hogy nyilván a láthatás joga a gyermek joga, de ismerve ezeket a tapasztalatokat és a gyakorlatot, a végrehajtást, azt gondolom, hogy szükség lenne ezt a lehetőséget megjelölni, rögzíteni és biztosítani a gyámhatóság számára.

ELNÖK: Köszönjük.

Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Csak annyit, hogy bólogattam. Nem jól fogalmaztam meg valószínű a kérdést, akkor felteszem még egyszer. Nem azt kérdeztem, hogy a bontóperek után mennyi a veszélyeztetett gyerek, hanem arra irányult a kérdésem, hogy mennyi azoknak a gyerekeknek vagy eseteknek a száma, amikor a bontóper után az következik, hogy nem tudnak a gyermek elhelyezésében megegyezni. Nem biztos, hogy az által a gyermek veszélyeztetetté válik, felmerül a gyermek veszélyeztetettsége akkor, amikor nem tudnak megegyezni a szülők. De én az esetek számára kérdeztem rá konkrétan, azt azért illene tudni, meg én is kíváncsi vagyok rá, hogy mennyi esetre vonatkozik egy ilyen előterjesztés, ez lett volna az első konkrét kérdésem.

A másik viszont, arra visszatérve, amit szintén mondtam az előbb. Tehát a gyermekvédelmi alapellátó rendszerben, ha működik a jelzőrendszer, akkor tudni kell az iskolának, a gyermekjóléti szolgálatnak, a családsegítő alkalmazottainak, ha egy gyerek – akár a szülőknek a válása kapcsán – olyan helyzetbe kerül, hogy az elhelyezéséről nem tudtak mondjuk megegyezni. És ha a gyermekvédelmi szakellátórendszer reagál erre egy olyan intézkedéssel, hogy mondjuk, ideiglenes elhelyezésbe veszik a gyereket, akkor szerintem azt a helyzetet meg is tudja oldani, mert ugyanúgy a gyerek bekerül a rendszerbe, bennmarad a rendszerbe, és a figyelem középpontjába kerül az ellátó szakemberek szempontjából, ezért tartom egy kicsit adminisztráció fokozó előterjesztésnek ezt, amire ilyen értelemben különösebb szükségét nem látom. Úgyhogy én mindenképpen azt javasolnám, hogy egy gyenge nemet, egy tartózkodást a részünkről, mert ha még Szili Katalin képviselőtársam válaszol most a pótkérdéseimre, és meg tud győzni, akkor se nagyon módosul a véleményem, mert ezek a kérdések olyan kérdések, amikre én tulajdonképpen tudom a választ, tehát költői kérdések. Köszönöm.

DR. SZILI KATALIN (független): Képviselő úr, ön máris megválaszolt, tehát teljesen felesleges önnek válaszolnom.

ELNÖK: Elnézést, képviselő asszony, csak tartsuk be a bizottsági ülésnek a menetrendjét, *(Dr. Szili Katalin: Bocsánat.)* és akkor megkérdezem először a képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e még feltenni kérdést vagy hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor most megadom önnek a szót, tessék!

DR. SZILI KATALIN (független): Illó tisztelettel kérek elnök úr újra elnézést, csak furcsának tartom. Tehát én azt gondolom, hogy ha már eleve elrendelt a döntés, akkor szerintem teljesen felesleges, bár megjegyzem, ha egyetlenegy gyermek van veszélyben –

nyilván az ember jogszabályt partikuláris érdekekre nem készít, hanem általános érdekekre –, azt gondolom, hogy az is és annak az egy gyermeknek a sorsa is fontos, nem egy ilyen van. De mondom, képviselőtársamnak pótlólag el fogom a számot ebben küldeni.

A másik érvelésével kapcsolatosan pedig azt kell hogy mondjam, hogy a tárca képviselői azt mondták, hogy felesleges, mert van ilyen szabályozás. Ön azt mondja, hogy ezzel csak az adminisztrációt növeljük. Itt elég nagy ellentmondás van, mert ezek szerint akkor az adminisztráció már most is nagy. Én hangsúlyozom még egyszer, finomítani szerettem volna ezt a rendszert két irányban: az egyik a változtatást az ügygondnoki rendszeren, a másik pedig önmagának annak a kimondása – ami lehet, hogy ma általánosságban lehetőségként ott bújik –, hogy ott, ahol a tartási kötelezettséget elmulasztják, felrőható és önhibából, ott esetlegesen a kapcsolattartás jogának a korlátozása lehetőségként felmerül, de én azt gondolom, hogy szükség lenne ennek a kimondására is.

Én tudomásul veszem, ha képviselőtársaim ezt nem támogatják, hozzáteszem, hogy egyébként abszolút állampolgári kezdeményezések állnak mögötte. Annyit meg fogok tenni, hogy a tárca képviselője, ahogy említette, hogy folyik ezzel kapcsolatosan ebben az esztendőben is a gyermekek érdekében ez a gyermekbarát stratégia további dolgozása, oda fogok fordulni a javaslataimmal, úgyhogy én tudomásul veszem az önök döntését. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor szavazás következik.

Határozathozatal

Aki a T/9921-es számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen sincs. Tartózkodás? Egyhangúlag a bizottság tartózkodott. A törvényjavaslatot a bizottság nem vette tárgysorozatba. Ezzel a napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen a részvételt képviselő asszonynak és a minisztérium munkatársainak.

Egyebek

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy utolsó napirendi pontként az egyebekben kíván-e valaki bármit felvetni, elmondani. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor köszönöm szépen a munkát és további jó napot kívánok a mai nap folyamán

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 45 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné